

In deze tweede editie van de digitale nieuwsbrief Monumentenzorg en Archeologie besteden we aandacht aan de Garensponnerij, aan archeologisch onderzoek rond de Vrouwentoren en aan de geschiedenis van de huidige panden van het streekarchief en de vroegere gebruikers. Ook bespreken we de oprichting van het Sluiswachtersgilde, is er een terugblik op de Open Monumentendag en lezen we over een stukje leer dat afkomstig is uit de Houtmansgracht.

Kent u mensen die wellicht geïnteresseerd zijn in de nieuwsbrief? Stuur u deze nieuwsbrief dan door of vertel hen dat ze zich kunnen aanmelden voor de verzendlijst door een mailtje te sturen aan Nieuwsbrief.MenA@gouda.nl. U kunt zich op dit adres ook afmelden voor de nieuwsbrief.

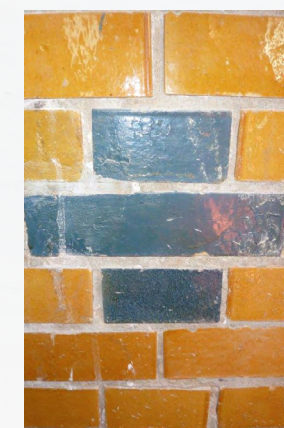
Garenspinnerij *monument*

Onlangs zijn de markante gebouwen van de Koninklijke Goudsche Machinale Garenspinnerij en het kantoor met directeurswoning aan de Turfsingel aangewezen als gemeentelijk monument. De voormalige wasserij met magazijnen, toegangspoort en kantoor is een beeldbepalend element en vormt een herinnering aan de industriële bedrijvigheid langs de singels, destijds de rand van de stad.

Veel bijzondere details

Geschiedenis van de Garenspinnerij

De garensponnerij was een van de bedrijven in de stad die vlas en hennep verwerkten tot eendraadsgaren. Dit was een grondstof die geleverd werd aan vele kleine garensponners in Gouda en omgeving. Rond 1861 vestigde de machinale garensponnerij zich aan de Turfsingel nadat vijf garensfabrikanten hiertoe het initiatief hadden genomen. Er werd bij de fabricage gebruik gemaakt van stoommachines, als reactie op de afnemende kinderarbeid en (Engelse) concurrentie door toegenomen industriële productie.

In 1916/1917 werd het complex gebouwd naar ontwerp van de Amsterdamse architect J. Hartkamp. Dit gebeurde na een brand waarbij het eerdere bedrijfsgebouw op dezelfde locatie verloren ging. De panden zijn gebouwd in de nieuw-historiserende stijl, een combinatie van rationele vormgeving en functionaliteit met expressionistische details. Deze stijl is typerend voor de bouwtijd rond 1915. Je kunt veel bijzondere details zien: bijvoorbeeld de getrapte houten kasten van de regenpijpen, de getrapte puntgevelbekroning, de natuurstenen deurlijst van de hoofdentree en geglazuurde bakstenen in het interieur.

De Garenspinnerij is een prachtig pand met grote cultuurhistorische waarde. Deze herontwikkeling zorgt voor behoud van deze waarde en maakt het gebouw geschikt voor nog weer 25 jaar gebruik. Deze keuze is op zich al duurzaam. Maar ook de uitvoering zal verschillende duurzaamheidsaspecten kennen, variërend van keuzes in materialen en installaties tot en met een doordachte, flexibele indeling, die in de loop van de jaren aangepast kan worden aan wijzigingen in activiteiten. Ook geeft de herontwikkeling een impuls in de wijk Korte Akkeren, en wordt de verbinding tussen deze wijk en de binnenstad versterkt. In maart 2014 kunnen de nieuwe gebruikers starten in het Cultuurhuis de Garenspinnerij.

Garenspinnerij *monument*

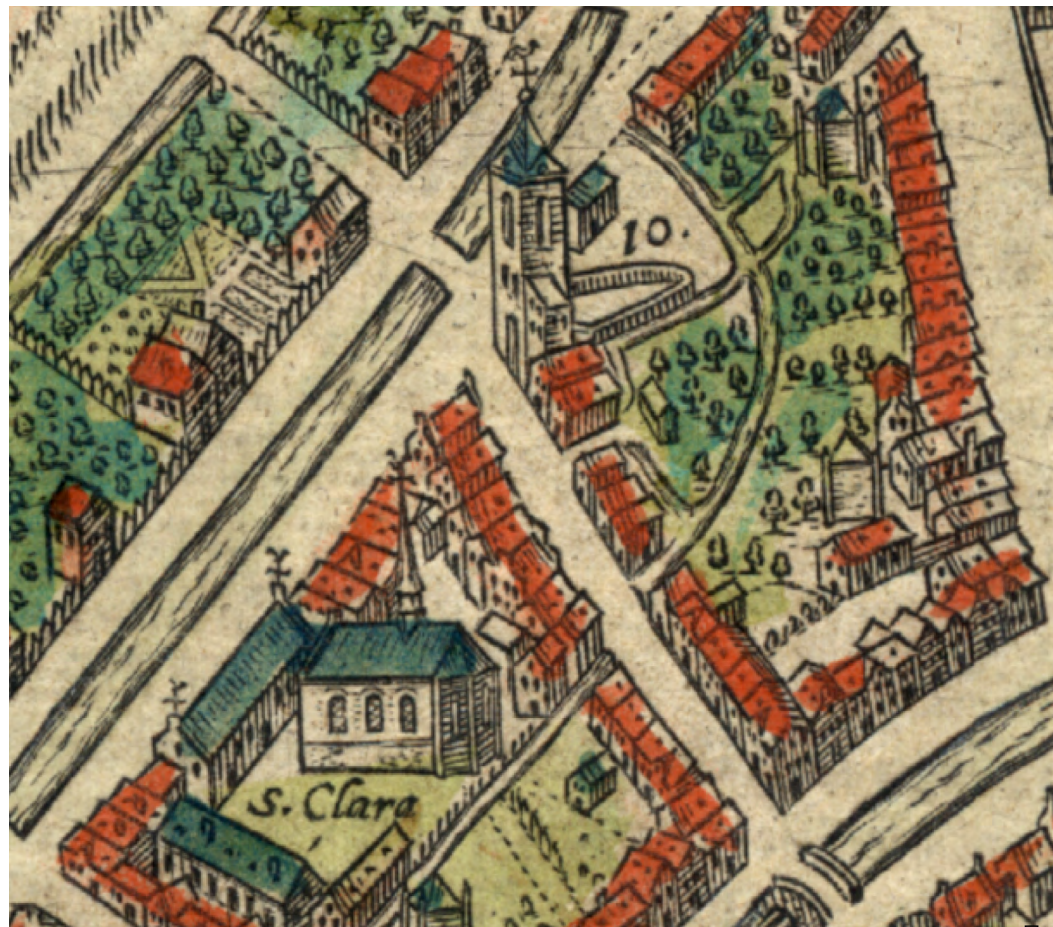
Op dit moment wordt de Garenspinnerij verbouwd. Dit gebeurt om het gebouw geschikt te maken als cultuurhuis. Het gebouw wordt het centrum voor cultuureducatie en -participatie. De gemeente Gouda doet dit samen met een aantal Goudse cultuurinstellingen, te weten Kunstpuntgouda, de Gonz en het Jeugdtheaterhuis. En naar verwachting zullen zich meerdere culturele instellingen aansluiten.

Archeologisch onderzoek bij de restauratie van de Vrouwetoren

Archeologisch onderzoek bij de restauratie van de Vrouwetoren

Uitsnede van de Vrouwetoren en de (al gesloopte) Onze Lieve Vrouwekapel op de stadskaart van Braun en Hogenberg uit 1585. Op de voorgrond de in 2008 opgegraven Clarissenkapel.

De Vrouwetoren aan de Nieuwehaven wordt op dit moment gerestaureerd. Om het langzame verzakken van de toren te stoppen wordt er een betonnen funderingsbalk rondom de toren aangebracht, waaraan de oorspronkelijke fundering wordt vastgemaakt. Voor het storten van de funderingsbalk moest rondom de toren tot ongeveer 1,5 meter diepte een sleuf worden gegraven. Voorafgaand daaraan en tijdens de werkzaamheden is archeologisch onderzoek verricht.

Geschiedenis van de Vrouwetoren

De Vrouwetoren bestaat al sinds 1493, toen hij werd gebouwd als onderdeel van de Onze Lieve Vrouwekapel. Deze kapel hoorde niet zoals in die periode gebruikelijk bij een klooster, maar werd als losse kapel gebouwd voor de Rozenkransbroederschap. Die gebruikte het gebouw onder andere om arme kinderen les te geven in lezen en godsdienst. De kapel heeft de eeuwen niet overleefd. Bij de opstand in 1572 liep de kapel schade op door vandalisme, en enkele jaren later is hij afgebroken. Het exacte jaar van afbraak is niet bekend, maar het zal waarschijnlijk kort voor 1585 zijn geweest. Op de stadskaart van Braun en Hogenberg uit dat jaar is de kapel namelijk al niet meer afgebeeld, maar is er ook nog geen nieuwe bebouwing te zien binnen de ruimte waar de kapel stond. De Vrouwetoren werd niet gesloopt en bleef als losse toren achter. Op de plek van de kapel werden huizen gebouwd, tot tegen de toren aan. De slappe bodem in Gouda zorgde echter voor problemen: stukje bij beetje begon de toren te verzakken, richting de Nieuwehaven. In 1754 was de situatie zo slecht dat er bouwkundig ingegrepen moest worden. Het werk werd gegund aan meester-vijzelaar Hendrik Kuijter uit Amsterdam. Deze liet de tegen de oostmuur van de toren aangebouwde huizen afbreken en ging aan de slag. Hij versterkte de fundering om verdere verzakking tegen te gaan, en ging vervolgens aan het werk om de toren ook visueel te herstellen. De top werd rechtgezet, en vervolgens werden er zoveel stenen tegen de noordmuur van de toren aan gemetseld dat het net leek alsof de toren weer rechtop stond. Het visuele beeld werd afgemaakt door de deur in de westgevel te verplaatsen naar wat het nieuwe midden van de nu bredere toren was geworden. Deze restauratie bleek twee eeuwen lang voldoende, toen

waren nieuwe maatregelen noodzakelijk. In 1962 volgde de volgende restauratie, waarbij ook de vijf jaar eerder verwijderde torenspits werd gereconstrueerd.

Huidige restauratie

De eerder uitgevoerde restauraties waren dusdanig succesvol in het stoppen van de verzakking richting het noorden, dat er langzaam maar zeker een nieuw probleem ontstond: de toren kwam scheef te staan richting de andere kant! De huidige restauratie is bedoeld om die nieuwe scheefstand te stoppen en de toren vervolgens in zijn huidige (dus enigszins scheve) stand te behouden. Om dat te bereiken wordt er een nieuwe fundering aangebracht, waaraan de oude fundering van de toren wordt bevestigd. De nieuwe fundering bestaat uit een op heipalen rustende betonplaat.

Archeologisch onderzoek

Het archeologisch onderzoek was vooral gericht op het onderzoeken van de restanten van de gesloopte kapel. Daarnaast was al bekend dat er restanten van 17^e en 18^e eeuwse huizen aangetroffen konden worden, die tegen de toren aan hebben gestaan. Ook de sporen van de restauratie uit 1754 waren op voorhand archeologisch interessant. Uit vooronderzoek was al gebleken dat het bodemarchief aan de zuidkant van de kapel het best bewaard was gebleven, vermoedelijk omdat deze kant tijdens de restauratie in 1754 niet is aangepakt (de toren leunde toen immers de andere kant op). Daarom is aan deze kant van de toren een kleine opgraving uitgevoerd en zijn de overige werkzaamheden archeologisch begeleid.

Spaarboog in de westfundering van de Vrouwetoren. Linksboven is het verroeste ophangstelsel van de oorspronkelijke deur van de toren zichtbaar, rechtsboven de huidige deur.

De in 1754 verplaatste deur in de verbrede westgevel van de toren

Laag dakpannen/vloertegels die in 1493 is gebruikt om de fundering (toen nog in aanbouw) op één niveau te brengen (6e laag van onder). Links is de laag bijna net zo dik als een normale baksteenlaag, rechts (net buiten de houten damwand) meet hij nog slechts 1 cm.

Beeldje van (vermoedelijk) Willem III, aangetroffen bij de Vrouwetoren

Spinsteentjes

Beeldje van (vermoedelijk) Willem III, aangetroffen bij het Bolwerk. Dit beeldje is vrijwel identiek aan het exemplaar van de Vrouwetoren, maar iets groter.

Bouwhistorische sporen

Behalve archeologische sporen werden er ook allerlei bouwhistorische sporen opgetekend. Zo bleek bij het uitgraven van de binnenkant van de toren dat er een grote spaarboog in het midden de fundering aanwezig is. Deze werd gebruikt om stenen te besparen en de fundering minder zwaar te maken. Ook kwam bij deze werkzaamheden het ophangstelsel van de oorspronkelijke deur weer aan het licht. Dat de nieuwe (huidige) deur een flink stuk naar het noorden was verplaatst zodat hij weer centraal leek, wisten we al wel. Maar dat het oude ophangstelsel bewaard was gebleven was een leuke verrassing!

In de fundering aan de westkant van de toren was een ander bouwhistorisch spoor zichtbaar: hier bevindt zich tussen de baksteenlagen een laag met dakpannen. Tegen de zuidrand van de fundering is deze ongeveer een centimeter dik, maar hij wordt naar het noorden toe steeds dikker, tot bijna 3 centimeter. Dat wijst erop dat er al tijdens de aanleg in 1493 sprake was van enige ongelijkmatige verzakking, die met deze tussenlaag werd hersteld.

Bijzondere vondsten

Behalve het gebruikelijke vondstmateriaal zoals aardewerk, klei pijpjes en leer zijn er ook een paar bijzondere vondsten gedaan. Zo werden er twee spinsteentjes aangetroffen, die vermoedelijk gebruikt zijn in de later gesloopte woonhuizen. Opvallend is daarnaast de vondst van een gedeelte van een pijparden beeldje. Het beeldje stelt waarschijnlijk stadhouder Willem III voor en dateert uit de 17^e/18^e eeuw. Het bijzondere is dat er vorig jaar tijdens de opgraving van de stadsmuur bij het Bolwerk ([zie nieuwsbrief 38, dec. 2011](#)) een iets groter, maar verder identiek beeldje is aangetroffen. Of er een verband is tussen deze beeldjes, en of het misschien om een lokaal product gaat, moet nog worden onderzocht.

Hoewel uit de historische bronnen bekend was dat er in en om de kapel begraven werd, zijn hiervan bij het huidige onderzoek geen sporen aangetroffen. Mogelijk bevinden de graven zich op een dieper niveau, of liggen ze verder naar het oosten, onder de bestaande bebouwing van de Nieuwehaven/Slapperdel.

Conclusie

De kleine opgraving en de begeleiding hebben leuke vondsten en heel veel nieuwe informatie over de Vrouwetoren en de Onze Lieve Vrouwekapel opgeleverd. De resultaten zullen worden verwerkt in een archeologische rapportage, de vondsten worden opgeslagen in het archeologisch depot van Gouda. En de 15^e eeuwse Vrouwetoren kan na de restauratie weer een paar eeuwen mee!

Literatuur: M. van Dasselaar 2013: Archeologisch onderzoek t.b.v. funderingsherstel van de Vrouwetoren te Gouda. Rapport A13-022-I

Oprichting Sluiswachtersgilde

In de afgelopen jaren is een aantal historische sluisen gerestaureerd in de Goudse binnenstad. De laatste was de Donkere Sluis aan de Westhaven in 2011. Sluisen zijn een onderdeel van het historische watersysteem en illustreren het belang van het water in Gouda. Om dat verhaal kracht bij te zetten heeft de historische vereniging Die Goude het initiatief genomen voor de oprichting van het vrijwillig sluiswachtersgilde. Het gilde is officieel geïnstalleerd op 11 oktober jongstleden nadat de sluiswachters ten overstaan van wethouder Bergman een proeve van bekwaamheid hadden afgelegd.

Het sluiswachtersgilde bestaat op dit moment uit twaalf vrijwilligers die regelmatig het Amsterdams Verlaat, de Donkere Sluis en het kleine sluisje Achter de Kerk zullen bedienen. Zij doen dit in combinatie met thematische stadswandelingen. Bezoekers krijgen dan niet alleen het verhaal te horen, maar zien ook de sluisen in werking. Vooral de demonstratie van en de uitleg over de spuifunctie van de Donkere Sluis zijn bijzonder. Dat is immers een unieke sluis, waarvan er nog maar één in Nederland is. Voorlopig werkt het sluiswachtersgilde op aanvraag en vanaf het toeristenseizoen 2014 gaat het gilde experimenteren met de combinatie stadswandeling en demonstratie.

Daarnaast zet het gilde zich in voor het behoud van de gerestaureerde sluisen. Dit type monument is immers gebaat bij het beweegbaar houden van de technische onderdelen. Het sluiswachtersgilde heeft dit expliciet als doelstelling verwoord.

Wilt u meer weten over het sluiswachtersgilde, een afspraak maken of misschien wel zelf sluiswachter worden, dan kunt u contact opnemen met hansverwey@planet.nl

Impressie van de installatie van het sluiswachtersgilde

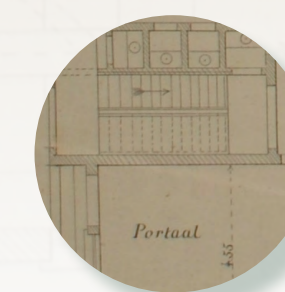
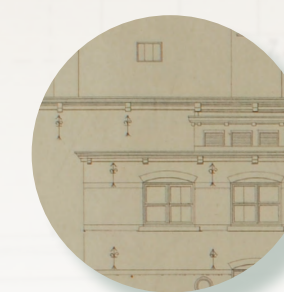
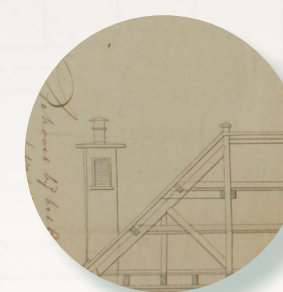

Speelplaats

Rumoer rond het schoolplein – een korte geschiedenis van de huidige panden van het Streekarchief Midden-Holland

In 2014 verlaat Streekarchief Midden-Holland de panden aan de Groeneweg. De archieven verhuizen naar een nieuw te bouwen depot op het Gouwepark. De dienstverlening verhuist samen met de Bibliotheek Gouda naar de Chocoladefabriek op Klein Amerika, onder Gouwe-naars beter bekend als het gemeentekantoor Buytenerf. Bij een afscheid hoort een terugblik op de geschiedenis van de gebouwen aan de Groeneweg.

Bouwtekening L. Burgersdijk, 1884
Doorsnede, gevel en plattegrond van Groeneweg 30

Voor meer klassenfoto's van de school kijk op:
<http://www.groenehartarchieven.nl/projecten/klaas-de-vriesschool>

Interieur van de lagere school nr. 1 (Klaas de Vriesschool aan de Groeneweg 30) met kinderen van de 4e klas in de banken, circa 1930

De sloop van de zijvleugel aan de Patersteeg 1 van de voormalige Klaas de Vriesschool wegens nieuwbouw t.b.v. de Streekarchiefdienst Hollands Midden, 1993

In de nieuwe studiezaal van de archiefdienst in het Weeshuis, Groeneweg 32 in 1977

Het Streekarchief Midden-Holland is sinds 1995 gevestigd in de gebouwen Groeneweg 30 en 32. De studiezaal en kantoren bevinden zich in nummer 30. De vleugel langs de Patersteeg en nummer 32 zijn helemaal bezet door depots met archieven. Ook voor 1995 is het archief al eens in deze panden ondergebracht geweest. In 1977 wordt Groeneweg 32 feestelijk geopend. Voor het eerst is er een gebouw speciaal bedoeld en verbouwd voor het onderbrengen van de Goudse archieven en collecties. Op de begane grond bevindt zich de studiezaal en kantoren, alle verdiepingen erboven van deze voormalige weeshuisvleugel uit 1876, zijn ingericht als archiefdepots. De archivaris Geselschap is blij met zijn nieuwe onderkomen en kondigt aan dat het archief nu toch een solide basis heeft voor de komende decennia. Doordat het gemeentearchief echter veel archieven verwerft en er bovendien andere gemeentes toetreden, duurt dat maar 17 jaar.

Tussen 1967 en 1978 heeft het gemeentearchief ook ruimtes in Groeneweg 30, nadat de Gasthuiskapel, nu onderdeel van museum Gouda, is verlaten die sinds 1892 onderdak bood aan archief en librije. Ten opzichte

van de vochtige kapel is het een hele verbetering, maar het is bedoeld als een tijdelijk onderkomen totdat het nieuwe archiefgebouw aan de achterkant van het weeshuis klaar is. In 1967 is het pand ook nog in gebruik als kleuterschool De Kabouter. De archivaris maakt regelmatig kiekjes van de spelende kleuters op het schoolplein.

Dat er ruimte is voor het archief, komt omdat in 1964 de lagere school het pand heeft verlaten. De Klaas de Vriesschool kampt al langer met teruglopende leerlingenaantallen. Het pand is te groot en voldoet ook niet meer aan alle eisen van een modern schoolgebouw. In 1884 wordt daar ook al over nagedacht. In dit jaar krijgt het gebouw zijn huidige aanzien. Op de bouwtekening van de hand van stadsarchitect Burgersdijk staan lange rijen met schoollokalen ingetekend, elk lokaal met zijn eigen jongens- en meisjes-wc. Tussen de lokalen bevinden zich glazen wanden, waardoor een onderwijzer met gemak meerdere klassen tegelijk kan overzien. Aan de straatkant zijn hoge ramen gepland om veel lucht en licht binnen te laten voor de stadskinderen. Wel is de vensterbank dan weer hoog geplaatst, zodat de leerlingen niet worden afgeleid tijdens de schoolles.

Bij het gebouw hoort een grote binnenplaats, waarop een gymnastieklokaal in dezelfde stijl wordt opgetrokken. Aan de Jeruzalemstraat wordt de woning naast de Jeruzalemkapel verbouwd voor het hoofd der school. De binnenplaats is op dat moment nog rondom bebouwd met de voormalige panden van het Collatieklooster. Vanaf de Jeruzalemstraat kun je door een poortje onder deze gebouwen het schoolplein opkomen, maar de hoofdingang bevindt zich aan de Patersteeg.

De bouwtekening van 1884 betreft de verbouwing van de "1° Kosteloze School". In de nieuw te bouwen vleugel aan de Groeneweg worden de lokalen van het gebouw aan de Patersteeg ingepast. Maar ook in eerdere eeuwen liepen hier al schoolkinderen rond. Vanaf eind zestiende eeuw zijn er panden van het voormalige klooster in gebruik als Heilige Geestweeshuis. Ook is er een Franse jufferschool gevestigd in het gebouw langs de Patersteeg. In 1816 wordt het Heilige Geestweeshuis verenigd met het naastgelegen Aalmoezeniersweeshuis. De wezen verhuizen naar Spieringstraat 1. In de panden wordt de net opgerichte Stadsarmenschool ondergebracht, later eerste kosteloze school genoemd en nog weer later omgedoopt tot openbare lagere school no. 1 en Klaas de Vriesschool.

Korte terugblik op Open Monumentendag

Open Monumentendag Gouda stond afgelopen 14 september in het teken van Macht en Pracht in de achttiende eeuw. Een eeuw waarin veel rijke Gouwenaren die op stand woonden (lees: voornamelijk aan de grachten) hun woning lieten (ver)bouwen en up-to-date brachten met de nieuwe stijlen die kwamen overgewaaid uit het buitenland. Het magazine Erfgoud besteedde hieraan uitgebreid aandacht.

Korte terugblik op Open Monumentendag

Op de vrijdag ervoor vond de traditionele Klassendag plaats waarvoor dit jaar maar liefst 465 leerlingen, afkomstig van 8 basisscholen, waren aangemeld. In totaal werden door hen zeven monumenten bezocht.

Grote publiekstrekker was zaterdag de voormalige burgemeesterswoning van Van Strijen aan de Westhaven 52. Dit prachtige 18^e eeuwse pand trok van alle opengestelde monumenten de meeste bezoekers. Eenmaal aan de andere kant van de grote houten deuren kon ieder het stucwerk bekijken in de hal en het imposante trappenhuis, net als de prachtige plafondschilderingen die gemaakt werden door vader en zoon Van Nijmegen. Ook twee andere markt en de Hoge het eerst waren favoriete bestemmingen. Dit jaar een nauwe samenwerking met Museology. In ver-
korte concertjes

Alle foto's zijn afkomstig van de burgemeesterswoning aan Westhaven 52

Erfgoud is verkrijgbaar bij de Goudse boekhandels.

Open Monumentendag 2014 heeft als thema Op Reis en vindt plaats op zaterdag 13 september.

Voor meer informatie: <http://www.monumentenstad.nl>

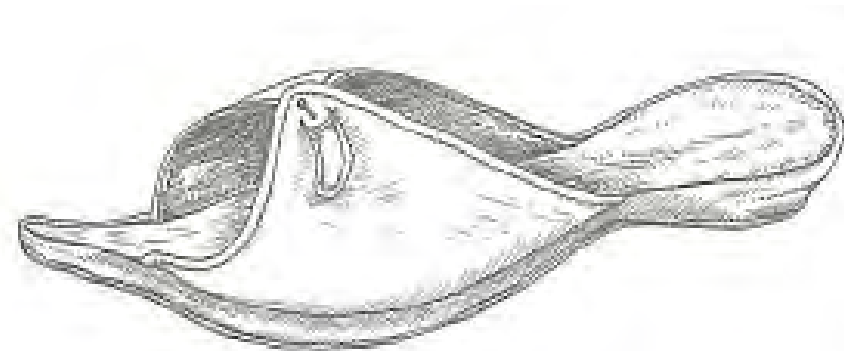
Korte Berichten

Chique schoenen: een bewerkt stuk leer uit de Houtmansgracht

Tijdens het doorzoeken van een berg grond afkomstig van de Houtmansgracht is een bijzondere vondst gedaan: een zeer mooi bewerkt stuk leer dat onderdeel was van een tripschoen. De vondst werd gedaan door Severt van der Stad, lid van de Archeologische vereniging Golda, in grond die was afgevoerd na de aanleg van een ondergrondse afvalcontainer. Met Golda was afgesproken dat zij zo mogelijk die grond zouden doorzoeken om te kijken of hier nog bijzondere vondsten in zaten, en met resultaat dus!

Het betreft een stuk van een zogenaamde tripschoen. Een trip was een houten blokje, dat onder de eigenlijke schoen werd

gedragen. Hiermee kon worden voorkomen dat de soepele leren schoenen vies en nat werden op de nog onverharde, modderige wegen. Trippen werden normaal gesproken vastgemaakt met simpele leren stukjes of bandjes, maar soms werd er meer werk van gemaakt, en daar is deze vondst een goed voorbeeld van. Op het leer is een ronde zegelachtige afbeelding te zien, die vermoedelijk met een stempel in het leer is aangebracht. Duidelijk is een adelaar-achtige vogel zichtbaar, met daaromheen een nog niet ontcijferde tekst. Oorspronkelijk was er nog een tweede gelijksoortig stuk leer, en door die samen te binden kon de trip onder de schoen of voet worden bevestigd. De vondst dateert vermoedelijk ergens tussen 1400 en 1500 en is gevonden in de vulling van de binnenvestgracht: een gracht die aan de binnenkant van de stadsmuur liep.

Vondsten van bewerkt tripleer komen niet vaak voor. Behalve een paar vergelijkbare exemplaren uit Dordrecht en eentje uit Arnhem zijn er nog weinig parallellen bekend, en een tripschoen met deze afbeelding is nog nergens anders aangetroffen. Een zeldzame vondst dus, en een hele mooie, waarover we hopelijk na het ontcijferen van de tekst nog meer kunnen vertellen!

Werken met Erfgoed, nieuwe erfgoedvisie voor Gouda

Gouda heeft sinds kort een erfgoedvisie. Tijden veranderen snel, er zijn nieuwe inzichten. Maar ook het wegvallen van budgetten en de economische crisis zijn belangrijke aanleidingen om na te denken over erfgoed en de rol daarvan in Gouda. De erfgoedvisie is het nieuwe beleidskader dat richting geeft voor de noodzakelijke veranderingen. Doel is een gezonde toekomst voor het Goudse erfgoed, waarin het erfgoed en de identiteit van Gouda ook over 100 jaar nog een wezenlijke bijdrage leveren aan de leefbaarheid en herkenbaarheid van Gouda. De erfgoedvisie geeft hiervoor zeven duidelijke strategieën.

Het is aan het nieuwe bestuur, dat volgend jaar aantreedt, om er samen met de stad verdere uitwerking en invulling aan te geven. Daarbij horen ook de eventuele aanpassingen van bestaande verordeningen en regelingen. Maar voorlopig blijven deze bestaan. Richtte het bestaande beleid zich nog vooral op behoud en conserveren, de nieuwe visie gaat met de tijdgeest mee en richt zich nadrukkelijker op de samenhang van de stad, op herbestemming en de ontwikkeling van het erfgoed, want zonder passende functie geen behoud.

Relevant is het feit dat het bij erfgoed niet alleen gaat om monumenten, maar juist om het verhaal van de stad. In Gouda zijn het water en de binnenstad daar belangrijke onderdelen van. Cruciale vragen zijn: waar legt Gouda prioriteiten, op welke wijze kunnen en willen we samenwerken met de stad, hoe houden we de instandhouding betaalbaar en hoe kunnen we het gebruik van het erfgoed bevorderen?

Om dit alles in goede banen te leiden, zijn drie sporen vastgesteld waarlangs de verdere uitwerking plaats zal vinden. Uitgangspunt is hierbij “de stad” nadrukkelijk te betrekken en dit

te doen met ondernemers, verenigingen en alle mensen die het erfgoed een warm hart toedragen.

[Klik hier](#) voor een digitale versie van de erfgoedvisie, “Werken met Erfgoed”.

Wisselingen in de Commissie Cultuurhistorie

Er hebben zich twee wijzigingen bij de leden van de Commissie Cultuurhistorie voorgedaan. Jan Kamphuis heeft na twee termijnen zowel de Commissie Cultuurhistorie als ook de Adviescommissie Ruimtelijke Kwaliteit (ARK) verlaten. Hij is in beide commissies opgevolgd door Ing. A.J.W. Hoek. André Hoek is architect en heeft een eigen restauratie- en architectenbureau en is ondermeer deskundig op het gebied van tuinarchitectuur. In beide commissies vervult hij de plek van restauratiearchitect. De tweede persoon die de commissie verlaten heeft is Wim Boerefijn. Ook hij was aan het eind van zijn twee termijnen gekomen. Wim vervulde binnen de commissie de discipline historische planologie en stedenbouw. Hij is opgevolgd door drs. J. de Jong. John de Jong heeft planologie en erfgoedstudies gestudeerd. Na bij verschillende adviesbureaus als adviseur erfgoed gewerkt te hebben is hij momenteel werkzaam voor de gemeente Apeldoorn.